

Arrest

nr. 82 944 van 13 juni 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 27 maart 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 28 februari 2012 tot weigering van in overwegingname van een asielaanvraag.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 april 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 mei 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. VRONINKS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker diende op 6 juli 2010 een asielaanvraag in. Het Commissariaat-generaal voor vluchtelingen en staatlozen nam op 8 maart 2011 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker kreeg op 3 mei 2011 een bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker (bijlage 13*quinquies*). Verzoeker diende op 28 februari 2012 een tweede asielaanvraag in. Verzoeker kreeg op 28 februari 2012 de beslissing houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13*quater*).

Dit is de thans bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

*Overwegende dat
de persoon die verklaart te heten T. E. (...)
geboren te (...), op (in) (...)
en van nationaliteit te zijn : Kosovo
die een asielaanvraag heeft ingediend op 28.02.2012 (2)*

Overwegende dat betrokkene op 06.07.2010 een eerste asielaanvraag indiende die op 08.03.2011 van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing 'weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming' kreeg. Overwegende dat betrokkene op 28.02.2012 een tweede asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat hij niet terugkeerde naar zijn land van herkomst. Overwegende dat betrokkene twee foto's voorlegt van zijn vriendin/vrouw en hun kind. Overwegende dat betrokkene twee foto's voorlegt van de foetus. Overwegende dat de betrokkene foto's naar voren brengt waarbij opgemerkt moet worden dat deze foto's enkel zijn wat ze zijn, foto's van een aantal personen zonder aanduiding van tijd, plaats, gelegenheid of verwantschap. Overwegende dat betrokkene zijn geboorteakte voorlegt. Overwegende dat betrokkene dit document reeds tijdens de behandeling van zijn eerste asielaanvraag naar voor bracht en dat zijn asielaanvraag desalniettemin negatief werd afgesloten. Overwegende dat betrokkene een PV van de vader van betrokkene dd. 29.12.2009 voorlegt in verband met doodsb bedreigingen die hij zou ontvangen per telefoon. Overwegende dat betrokkene met dit document niet het persoonlijke karakter van de betrokkene zijn problematiek kan aantonen. Overwegende dat betrokkene een kopie van de PV van de vader van betrokkene dd. 01.02.2012 voorlegt in verband met de dreigtelefoon die hij zou hebben gekregen van P. B.(...). Overwegende dat dit document een gesolliciteerd karakter heeft. Overwegende dat betrokkene een vliegticket dd. 10.02.2010 van zijn vriendin/vrouw voorlegt van haar reis van Zurich naar Brussel. Overwegende dat betrokkene met dit document niet het persoonlijke karakter van de betrokkene zijn problematiek kan aantonen. Overwegende dat betrokkene een kopie van de IK van zijn vriendin/vrouw voorlegt. Overwegende dat een kopie niet op een adequate manier beoordeeld kan worden aangezien de herkomst en de authenticiteit ervan niet kan worden nagegaan. Overwegende dat betrokkene met dit document niet het persoonlijke karakter van de betrokkene zijn problematiek kan aantonen. Overwegende dat betrokkene een document van Western Union inzake de overdracht van vijftig euro van B. G. (...) naar T. A.(...). Overwegende dat betrokkene met dit document niet het persoonlijke karakter van de betrokkene zijn problematiek kan aantonen. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij verstrengeld zou geraakt zijn in een bloedvete met de familie van de moeder van zijn kind, G. B. (...), die woonachtig zou zijn te Zwitserland. Overwegende dat betrokkene verklaart dat zijn vriendin op 29.01.2012 een oproepingsbrief van de gemeente Samen te Zwitserland zou gekregen hebben in verband met hun aangekondigde trouw. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij thuis gebleven zou zijn tijdens dat zij naar het gemeentehuis ging, maar dat hij na twee uur telefoon gekregen zou hebben van zijn vriendin dat haar vader en broer op weg waren naar hun huis om betrokkene om te brengen. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij daarop contact zou gezocht hebben met zijn nonkel in Duitsland voor hulp en dat die voorgesteld zou hebben om hem naar België te vervoeren. Overwegende dat deze informatie louter steunt op beweringen en veronderstellingen en bijgevolg niet als nieuw element beschouwd kan worden. Overwegende dat betrokkene verklaart dat zijn vader via telefonisch contact met de vader van zijn vriendin/vrouw 'L. B.'(...) op 01.02.2012 bedreigd zou zijn geweest. Overwegende dat betrokkene verklaart dat zijn vader via telefonisch contact met de broer van zijn vriendin/vrouw 'P. B.'(...) op 01.02.2012 vernomen heeft dat ze onderweg zouden zijn om de hele familie van om te brengen. Overwegende dat betrokkene deze bewering op geen enkele manier kan staven en dit dus bezwaarlijk als een nieuw element kan worden beschouwd. Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze de politie van Sint-Truiden verwittigd zouden hebben na bovenstaande bedreigingen die met drie combi's rond hun huis post gevat zouden hebben om hen te beschermen. Overwegende dat betrokkene verklaart dat de politie hen aangemaand zou hebben om hun huis te verlaten en onder te duiken ben een vriend van zijn vader G. S. (...) waar ze tot de volgende dag verbleven zouden hebben. Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze bang geweest zouden zijn en zijn broer niet naar school gegaan zou zijn. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij in gevaar zou verkeren. Overwegende dat deze informatie louter steunt op beweringen en veronderstellingen en bijgevolg niet als nieuw element beschouwd kan worden. Overwegende dat betrokkene verklaart dat zijn vriendin/vrouw hem via Messenger zou laten weten hebben dat hij zich moest verstoppen omdat haar vader hem zou willen ombrengen. Overwegende dat betrokkene deze bewering op geen enkele manier kan staven en dit dus bezwaarlijk als een nieuw element kan worden beschouwd. Overwegende dat

*betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980.
De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.”*

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

“M.b.t. de machtsoverschrijding en m.b.t. de niet-naleving van substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen.

De beslissing die steunt op onjuiste of op juridisch onaanvaardbare motieven is met machtsoverschrijding genomen (R.v.St., 4 maart 1960, Brinkhuysen, nr. 7681; R.v.St., 30 september 1960, Janssens, nr. 8094; R.v.St., 23 november 1965, stad Oostende, nr. 11.519).

Krachtens de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, is het een substantiële vormvereiste dat motivering - en dan nog noodzakelijkerwijze een juiste en juridisch aanvaardbare motivering — gebeurt van de door de overheid genomen beslissingen.

Verzoeker heeft een aantal stukken voorgelegd.

De gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie-en asielbeleid is de mening toegedaan dat er zich geen nieuwe elementen hebben voorgedaan, hoewel het PV van de politie alsook de bedreigingen dateren van 1 februari 2012 en dus na de eerste weigering het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen dd. 08.03.2011. Dit heeft tot gevolg dat dit wel effectief als een nieuw element kan worden beschouwd.

Het document van Western Union inzake de overdracht van vijftig euro van B. G. (...) naar F. A. (...) dateert van 17 januari 2012. In een procedure ten gronde kan de authenticiteit van de voorgelegde documenten wel degelijk nagegaan worden en kunnen eventueel de originelen. dewelke nagestuurd kunnen worden. onderzocht worden.

Deze stukken zijn wel degelijk nieuwe elementen. Verzoeker kon ze niet eerder voorleggen om reden hij ze slechts recent in het bezit heeft gekregen.

Dat de door verzoeker aangehaalde elementen dus wel degelijk nieuwe gegevens zijn met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980;

Dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie-en asielbeleid aldus artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet schendt;

Door verzoeker de asielaanvraag te weigeren in overweging te nemen en een bevel om het grondgebied te verlaten te betekenen schendt de Minister de algemene rechtsbeginselen en de beginselen van behoorlijk bestuur.

Het zorgvuldigheidsbeginsel wordt geschonden, nu vastgesteld wordt dat het bestuur zijn beslissing op een zorgvuldige manier dient voor te bereiden en de beslissing dient te steunen op een correcte feitenvinding. Het bestuur dient zich zo nodig voldoende te informeren (hetgeen in casu niet of niet voldoende is gebeurd) om met kennis van zaken een beslissing te nemen. Aan de bestuursbeslissing dient een nauwgezette belangenafweging ten gronde te liggen. "Overzicht van het Belgisch administratief recht", Mast, 15de druk, 1999, p. 52.

Verzoeker vindt de gevraagde nauwgezetheid niet terug in de beslissing van de CGVS.

Hoe dan ook is de bestreden beslissing onzorgvuldig en onredelijk te noemen.

Zoals reeds werd uiteengezet zijn de motieven van de Minister in strijd met de algemene rechtsbeginselen en de beginselen van behoorlijk bestuur, derhalve juridisch niet correct en onjuist. Een dergelijke beslissing is per definitie genomen in strijd met de motiveringsverplichting.

Dat in de bestreden beslissing worden geschonden,

de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen,

het artikel 51/8 van de Wet van 15.12.1980;

de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de zorgvuldigheidsverplichting en het redelijkheidsbeginsel, en het proportionaliteitsbeginsel.”

2.2. Verzoeker betoogt dat het PV van de politie en de bedreigingen dateren van 1 februari 2012 en dus na de eerste asielaanvraag waardoor het wel degelijk als een nieuw element dient te worden

beschouwd. Met betrekking tot het document van de Western Union stelt hij dat de authenticatie van het document wel degelijk kan worden nagegaan en meent hij dat het ook een nieuw element is.

Artikel 51/8 van de vreemdelingenwet bepaalt:

"De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen."

De bevoegdheid van de gemachtigde van de staatssecretaris beperkt zich in het kader van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet tot de vaststelling of de aangebrachte gegevens nieuw zijn of niet. In beide gevallen wordt hierdoor zijn bevoegdheid uitgeput:

- Indien wordt beslist dat door de vreemdeling effectief nieuwe gegevens worden aangebracht in verhouding tot een eerdere asielaanvraag, wordt het dossier overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Die zal vervolgens de nieuwe asielaanvraag inhoudelijk onderwerpen aan een onderzoek in de zin van artikel 48/3 en artikel 8/4 van de Vreemdelingenwet. Dit betekent dat de gemachtigde van de staatssecretaris zelf niet kan nagaan of er voldaan is aan de voorwaarden van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, aangezien hij hiervoor niet bevoegd is.

- Indien wordt beslist dat er geen nieuwe gegevens worden aangebracht, wordt de nieuwe asielaanvraag niet in aanmerking genomen. Dit betekent dat deze asielaanvraag niet aan een onderzoek ten gronde, in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, zal worden onderworpen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

In het verhoorverslag van 28 februari 2012 verklaarde verzoeker, op de vraag welke de nieuwe elementen zijn die hij wenst aan te brengen voor zijn nieuwe aanvraag, het volgende:

"Ik overhandig u verschillende nieuwe elementen onder de vorm van foto's, PV's en een vliegtuigticket. Ik ben verstrengeld geraakt in een bloedvete met de familie van de moeder van mijn kind. De moeder van mijn kind heet G. B. (...), ons kind heet L. B. (...) ik ben met de moeder niet getrouwd. Op 29.01.2012 kreeg mijn vrouw een oproepingsbrief om zich aan te melden in het gemeentehuis van (...); mijn vrouw woont op de (...) in Zwitserland. De gemeente wou meer weten over onze aangekondigde trouw. We dachten te trouwen in februari 2012. Op die dag, op 29.01.2012 ging ze dus naar het gemeentehuis. Ik wachtte ondertussen in het huis op haar, na 2 uur kreeg ik een telefoon van haar en ze zei: "Ga nu weg uit het huis, verlaat het huis". Ik vroeg: "Waarom". Ze zei dat ze van vrienden had vernomen dat haar vader en haar broer op weg waren naar het huis waar ik wachtte. Ze waren van plan mij om te brengen. Ik verliet daarop het huis. Ik ging naar het station, ik belde mijn oom uit Duitsland om me te helpen. Mijn oom vertelde met dat ik me moest schuilhouden in een hotel en zei me dat hij me zou komen halen en me voeren naar België. Op 01.02.2012 ging mijn vader naar de politie van Sint-Truiden om een Proces-Verbaal te laten opstellen, ik heb een kopie hieromtrent overhandigd. Die dag, op 01.02.2012 belde M. B., de vader van mijn vrouw, mijn vader op en zei tegen mijn vader: 'Julie gaan daar blijven in België en dan zullen jullie eens zien wat er gaat gebeuren.' Vijf minuten later belde P. B. (...) - de broer van mijn 'vrouw'; Hij zei aan mijn vader dat ze onderweg zijn naar onze familie en dat ze ons allen gingen ombrengen". We verwittigden de politie van Sint-Truiden en deze zijn dan met drie combi's langs geweest om rond ons huis post te vatten en ons te beschermneen. De politie maande ons echter aan om ons huis te verlaten en onder te duiken bij een vriend van mijn vader G. S. (...), die woont in Sint-Truiden. We bleven daar tot de volgende dag. Mijn broer ging niet naar school. We waren bang. Mijn vrouw liet me via Messenger weten dat ik me moest verstoppen omwille van haar vader die mij wilt omrengen. Ik wil hierop de conclusie maken dat ik in gevaar ben."

De beslissing ging wel degelijk in op alle door verzoeker aangehaalde elementen en verklaringen, wat verzoeker niet betwist. Verzoeker beperkt zijn kritiek met betrekking tot het PV van de politie en de bedreigingen van 1 februari 2012 en stelt dat deze dateren van na de eerste asielaanvraag en met betrekking tot het document van de Western Union, dat de authenticiteit ervan wel degelijk onderzocht

kon worden. De beslissing oordeelde omtrent de desbetreffende documenten het volgende: Een kopie van de PV van de vader van verzoeker van 1 februari 2012 in verband met de dreigtelefoon die hij zou hebben gekregen van P. B. (...): dit document heeft een gesolliciteerd karakter; Een document van Western Union inzake de overdracht van 50 Euro: verzoeker toont met dit document niet het persoonlijke karakter van zijn problematiek aan.

Op basis van de hierboven aangehaalde overwegingen werd geconcludeerd dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die betrekking hebben op feiten en gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige procedure. Artikel 51/8 van de vreemdelingenwet laat weliswaar niet toe om aangebrachte gegevens aan een doorgedreven inhoudelijk onderzoek - een onderzoek ten gronde - te onderwerpen, doch sluit niet uit dat de bewijskracht van de aangebrachte elementen *prima facie* wordt beoordeeld (RvS 8 november 2002, nr. 112.420). Artikel 51/8 van de vreemdelingenwet laat immers slechts toe een herhaald verzoek in overweging te nemen indien er "ernstige aanwijzingen" bestaan voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of ernstige aanwijzingen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Of een aangebracht gegeven een "ernstige aanwijzing" inhoudt, hangt uiteraard samen met de bewijswaarde van dit gegeven. De mogelijkheid tot het *prima facie* beoordelen van de nieuw aangebrachte gegevens moet worden beschouwd in het licht van de doelstelling van het destijds in de vreemdelingenwet ingevoegde artikel 50, derde en vierde lid, met name het bereiken van een evenwicht tussen een snelle procedure die erop gericht is vreemdelingen die zich kennelijk ten onrechte vluchteling verklaren snel te weren, enerzijds, de zorg om asielzoekers toch een voldoende rechtsbescherming te bieden anderzijds (Arbitragehof 14 juli 1994, nr. 61/94, overw. B.5.6). In die optiek is de bevoegdheid van verwerende partij begrensd tot de beoordeling dat het nieuwe gegeven kennelijk niet van aard is om te besluiten dat er ernstige aanwijzingen kunnen zijn zoals hiervoor bedoeld. Door de relevantie van het voorgelegde stuk te onderzoeken, maakt verweerder zich geenszins schuldig aan een schending van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet.

De Raad merkt op dat *in casu* geen doorgedreven inhoudelijk onderzoek gevoerd werd naar de door verzoeker bijgebrachte documenten, doch werd gekeken naar de relevantie en de bewijswaarde van dit element. Het loutere feit dat verzoeker beweert de documenten in zijn bezit gekregen te hebben na de afsluiting van de eerste asielprocedure of dat de documenten dateren van na de eerste asielprocedure, impliceert op zich niet zonder meer dat deze documenten dan ook nieuwe gegevens zijn in de zin van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet. De verwerende partij heeft zijn onderzoek *in casu* beperkt tot een beoordeling over de vraag of de afgelegde verklaring en aangebrachte documenten kunnen worden beschouwd als nieuwe gegevens met betrekking "*tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980*". Een schending van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet wordt niet aannemelijk gemaakt. Een schending van de motiveringsplicht en van het artikel 51/8 van de vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

Het enig middel is niet gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien juni tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken;

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

M. MILOJKOWIC